

La tribuna

Pressupost 2022: molt soroll per poca cosa

Calia posar-se d'acord per construir i no ho fan

JAUME

Bartumeu

S oprèn que el mateix govern que presentà a bombo i platerets el Pressupost del 2022 no sigui capaç d'explicar que té un pla de recuperació de l'economia que pugui millorar el potencial de creixement positiu, és a dir no especulatiu, del país.

Mentrestant sembla que es va superar la sotragada econòmica de l'últim semestre del 2021, el Govern assegura, encimbellat al seu núvol, que la recuperació és imparable.

Prou que ho voldríem!

Però la intensitat i el ritme de la recuperació depèn, pel cap baix, de quatre variables: la primera la capacitat del sector sanitari andorrà d'anar arraconant la pandèmia que, probablement, continuarà entre nosaltres de manera residual i tardarà molt més temps a reduir-se al conjunt del món.

El segon factor és la rapidesa de recuperació del turisme i com acabarà resultant la temporada d'hivern. Sembla clar que aquest any serà molt millor que el passat, però igualment continuarà estant molt per sota del 2019.

La intensitat del consum privat serà el tercer factor. És una evidència que els ingressos mitjans de les famílies i empreses han caigut com a conseqüència de la pandèmia. Els que no han vist reduir els seus ingressos han augmentat els seus estalvis i ara tenen un coixí per destinar al consum en funció de com es moguin les restriccions associades a la pandèmia.

Però no podem perdre de vista que la ciutadania andorrana està patint una gran patacada amb l'encariment dels preus i les tensions sobre les cadenes d'abastiment que castiguen les famílies més modestes i les petites empreses.

L'endemà de la pandèmia serà complicat i el pressupost que ha vo-

CONSELL GENERAL

rat el Consell General no ajudarà pas gaire a redreçar la situació.

La gent pateix cada dia i l'augment del cost de la vida ha esdevingut la principal preocupació.

Ho hem vist fa pocs dies a Portugal. La qüestió del poder adquisitiu ha estat al centre de la campanya de les eleccions legislatives del 30 de gener.

En aquell país amic, la davallada dels ingressos del turisme ha estat el 2021 del 64,7% en relació al 2019 segons el balanç de l'hostaleria.

Finalment, el quart aspecte a tenir en compte a casa nostra és que serà inevitable, també, abordar un procés llarg d'amortització del deute públic i de reducció del dèficit pressupostari.

Amb dues dificultats afegides: no serà suficient l'efecte de la recuperació econòmica i, a més, serà imprescindible prendre mesures que incorporin l'envelliment de la nos-

Si algú té la paciència de seguir una sessió del Consell General arribarà a una pregunta: quina és la qualitat del teatre que s'ofereix?

tra població i el seu impacte sobre les pensions de jubilació i la sanitat.

No són problemes nous. I sabem que no serà possible resoldre'ls si no hi ha un gran acord polític i social capaç de vèncer les resistències dels instal·lats i de dotar de prou horitzó temporal per garantir que es fan els canvis i es consoliden.

I no costa pas gaire adonar-se que la capacitat de diàleg, de negociació i de pactes transversals no és el que millor defineix la situació política andorrana, carregada d'egosi de projectes excloents. Ho hem vist en el document Horitzó 23 (H23) Pla d'acció del Govern d'Andorra 2020-2023 que no s'ha pas portat al Consell General

per convertir-lo en un projecte de país. El Govern n'ha presumit però no ha pas intentat un debat al Consell General per compartir-lo.

Davant la magnitud de la tasca que el país té al davant hem de lamentar que la representació política de la majoria que dona suport al Govern estigui situant els interessos de partit i de coalició per davant de l'interès general.

Si algú té la paciència de seguir en directe una sessió del Consell General arribarà fàcilment a una pregunta: quina és la qualitat del teatre que s'ofereix als ciutadans?

La ciutadania no aconsegueix veure en la seva classe política res

més que maniobres, tàctiques interessades i illunyania del contribuent.

La suma d'improvisacions fabrica incompetència, amanit tot amb el soroll de les travetes i els retrets. Un panorama preocupant.

Ens haurien de dir que els motiva de veritat. Lluitar contra l'adversari o guanyar la batalla del progrés.

Haurien de ser conscients que el camp per a la discrepància és enorme. I, precisament per això, la identitat de cadascú no queda afeblida per la coincidència puntual.

Posar-se d'acord per fer possible un pressupost de reconstrucció no esgotava pas el camp de la diversitat ideològica i programàtica.

Pel contrari, hauria de ser un honor polític integrar el propi projecte col·lectiu en un altre que no sigui el propi quan la necessitat i el futur de tothom ho reclama.

Per què no ho fan? ≡
Excav de Govern